

GEBOORTE SYNODELIED

Marie-Thérèse van Vroonhoven
werkveldvoorzitter Liturgie

Actieve vrijwilligersavond

Naar aanleiding van het synodale proces en de daarbij behorende vraagstellingen wilden we tijdens de jaarlijkse vrijwilligersavond van 10 juni jl. enkele actieve opdrachten inplannen om de avond wat te verlevendigen.

We legden onze gewaardeerde vrijwilligers een aantal vragen voor, waarbij ze moesten verwoorden hoe zij onze parochie zien, wat ze zo bijzonder vinden, wat ze missen of in de toekomst anders zouden willen. Dat is namelijk waar het synodale proces over gaat: samen onderweg naar toekomst voor de kerk met inspraak van iedereen.

De geboorte van ons synodelied

Ook was er een muzikale opdracht, waarbij men per groepje een couplet moest maken op de melodie van 'Uit vuur en ijzer zuur en zout'. Het werd voor velen een hele uitdaging, want probeer datgene wat je wilt zeggen maar eens netjes onder de noten te zetten, zodat het past en goed loopt. Dat is echt belangrijk wil het lied later goed gezongen kunnen worden.

Mooi was het om te zien dat bepaalde onderwerpen vaak terugkwamen, zoals vertrouwen, taalgebruik, open kerk, aandacht voor de wereld om ons heen, de actualiteit. Zelfs ná de vrijwilligersavond kwam er nog input binnen van maar liefst drie coupletten. Alle coupletten werden samengevoegd en, na wat aanpassingen voor de zing- en verstaanbaarheid, is er uiteindelijk een prachtig synodelied ontstaan.

De première is inmiddels al geweest. In juli tijdens een viering rondom het synodale proces is er al een groot aantal coupletten gezongen door zangers van het Kleinkoor.

Het lied wordt samen met al onze synodale aanbevelingen doorgestuurd naar het bisdom, zodat men kan zien dat we volop met het thema bezig zijn geweest. Wellicht moet er nog een Engelse of Italiaanse vertaling komen om het ook naar Rome te kunnen sturen!

Zingen is tweemaal bidden!

Volkszang is in de katholieke kerk niet altijd zo vanzelfsprekend. Dit terwijl vaak wordt beweerd dat kerkvader Augustinus (354-430) zou hebben gezegd: 'Zingen is twee keer bidden' ofwel: wie zingt, bidt dubbel.

Het juiste citaat luidt inderdaad 'Qui bene cantat bis orat'. Dus: wie GOED zingt, bidt tweemaal. Deze uitspraak heeft een niet onbelangrijk nuanceverschil. Het zingen wordt gekwalificeerd. Nee, zingen op zich is niet twee keer bidden. Alleen als je *goed* zingt, bid je dubbel.

Als je zingt of naar muziek luistert, dan merk je dat de muziek je gevoel, je vragen en je wensen op een heel krachtige manier tot uiting kan brengen. Zingen brengt de emotie op

gang. Je lichaam en ziel doen eraan mee. Dat muziek innerlijk iets met ons doet – luisterend of zingend – is een feit. Muziek en zang hebben samen een bijzondere kracht.

Voorbeelden van die kracht van het samen zingen zijn bijvoorbeeld de Acht Meivieringen, Taizé en Kerstmis. Het werkt verbindend. Als we met de hele parochiegemeenschap zingen, kan dit heel sterk zijn. Je zingt – en bidt – samen dezelfde tekst, gericht tot God.

Hopelijk is dit synodelied in onze parochie ook een aanzet om eens extra aandacht te schenken aan het samen zingen in de kerk. En als we allemaal van harte meedoen, wordt het vanzelf ook mooi.

Neemt u het lied thuis eens door, zodat we het gezamenlijk ten gehore kunnen brengen om zo onze synodale ideeën voor de toekomst van onze kerk kracht bij te zetten.